

Hoe gaat het nu met Dyslexiehelden Bas, Jessey, Kick & Frenky?

Collega-adviseur Meike Oostermeijer deed [onderzoek naar de prestaties van kinderen op het gebied van lezen en spellen voor, tijdens & na de dyslexiebehandeling](#). Om nog even in deze lijn te blijven, zochten wij contact met oud-leerlingen die een dyslexietraject bij ons afgerond hebben. Bas, Jessey, Kick & Frenky vertellen hoe het nu met ze gaat.

Het verhaal van Bas

Dyslexiebehandelaar: Lisette Vermeulen

Bas heeft in de periode van mei 2016 tot juni 2017 dyslexiebehandeling gevolgd bij dyslexiebehandelaar Lisette. Ze hadden een leuke klik samen. In de lessen werd hard gewerkt, maar er was ook ruimte om gezellig te kletsen! Bas wilde graag dat Lisette een keer op visite zou komen. Dat deed ze op zijn verjaardag. Ze hebben geluncht met de familie en een potje FIFA op de Playstation gespeeld. Hoe gaat het nu met Bas?

Bas zit inmiddels in 3 VMBO-Kader, op het SG Newton. Het is een hele lange jongen geworden! Op de basisschool droeg hij altijd sportkleding (tot frustratie van zijn moeder), maar inmiddels draagt hij ook wel eens een spijkerbroek! Voor volgend jaar heeft hij de sportrichting gekozen. Het is heel breed, waardoor hij nog alle kanten op kan met zijn diploma. Hij wil wel graag iets met sport gaan doen, bijvoorbeeld iets met voetbal of zelfs het leger in. Zolang hij maar veel in beweging kan zijn. Soms heeft hij op school nog last van zijn dyslexie. Wanneer hij bijvoorbeeld heel snel een berichtje typt, maakt hij slordigheidsfoutjes. Gelukkig wordt er op school rekening gehouden met zijn dyslexie. Hij is zijn officiële dyslexiekaart van school kwijt, maar hij schrijft een D op zijn toets. Hij wordt dan bijvoorbeeld niet afgerekend op zijn spellingsfouten en dat is heel fijn.

Bas kan zich de dyslexielessen nog best goed herinneren. Hij weet dat hij dingen heeft geoefend waar hij moeite mee had. Een oefening die hem bijstaat is het racelezen van woordjes. Hij vond het prima om huiswerk te maken. Een uur dyslexieles in de week zou anders niet genoeg zijn om echt vooruit te gaan. Ook vond hij het een voordeel dat hij al gewend was om huiswerk te maken, vóórdat hij naar de middelbare school ging. Daarmee had hij toch wel een voorsprong op zijn klasgenoten die dat niet gewend waren. Lezen vindt Bas nog steeds niet leuk. Hij leest echt nooit een boek en kijkt ook weinig films of series. Wel speelt hij graag Fortnite. Daar moet hij ook Engels praten en schrijven, al is dat wel meer 'gametaal'. Engels op school vindt hij lastig. Duits gaat hem beter af.

Over een tip voor kinderen die nu dyslexielessen volgen, moet hij even nadenken. Dan zegt hij dat het belangrijk is om goed mee te doen in de les en het huiswerk goed te maken, omdat je het voor jezelf dan gewoon veel makkelijker maakt! Bas heeft het gevoel dat de dyslexielessen hém in ieder geval goed geholpen hebben. Dingen die hij eerst heel lastig vond (zoals het lezen van woordjes), gingen hem daarna veel makkelijker af.

Het verhaal van Jessey

Dyslexiebehandelaar: Kiri van der Ven-Berendsen

Hey allemaal,

Mijn naam is Jessey en ongeveer 10 jaar terug ben ik begonnen mijn lessen bij juf Kiri op de OBD. Dit komt doordat ik dyslexie heb. Wat ik me nog kan herinneren, zijn alle teksten die we hebben gelezen, de gezellige gesprekken en verhalen die ik met juf Kiri kon delen. De flitskaartjes voor alle klinkers en medeklinkers en alle ezelsbruggetjes die ik leerde om mijn spelling te kunnen verbeteren. Tijdens mijn spellingstoetsen op school mocht ik het "speikschrift" gebruiken. In het speikschrift stonden alle ezelsbruggetjes die ik had geleerd op een rijtje, zodat ik er tijdens de toets geen een kon vergeten.

Verder herinner ik me ook mijn routine voor de lessen, 's middags kwam ik binnen, ik pakte een kop met aardbeienthee en het spelletje boter kaas en eieren, tot juf Kiri de deur opendeed en vertelde dat ik naar binnen mocht.

Voordat ik naar de OBD ging, voor extra begeleiding, had ik ontzettend veel moeite met lezen en spellen van diverse woorden. Maar dankzij de hulp die ik bij de OBD heb gekregen, ging lezen en spellen mij steeds makkelijker af. Natuurlijk moet ik er iets meer moeite voor blijven doen dan anderen, maar het gaat me wel een stuk makkelijker af.

Vorig jaar ben ik voor de opleiding onderwijsassistent geslaagd op het MBO en dit jaar ben ik begonnen met de PABO van de HvA. Als ik alle tijd van de wereld heb en niet noodgedwongen moet lezen, dan kan ik zeker genieten van een goed boek, echter maakt mijn studie het wel lastig. Voor deze opleiding moet ik erg veel lezen en dan heb ik zelf wat minder motivatie om na al het leerwerk nog een ander boek open te slaan. Maar in de zomervakantie lees ik wel vaak verschillende boeken.

Na mijn huidige opleiding hoop ik een baan als docent op een basisschool te kunnen vinden. Van jongs af aan wilde ik al meester worden en tot op de dag van vandaag probeer ik die droom te verwezenlijken. In dit vakgebied speelt mijn dyslexie een grote rol, doordat ik veel kinderen moet leren spellen, lezen en schrijven. Ondanks dat er methodes zijn, zal een docent ook veel op de kinderen in moeten spelen en ook een goede kennis hebben van deze vakken. Maar ondanks alle mogelijke valkuilen die deze beperking met zich meebrengt, doe ik mijn best en probeer ik constant mijzelf te verbeteren.

Tijdens mijn toetsen, op mijn huidige opleiding, krijg ik wel tijdverlenging. Echter wordt de normering voor de toetsen niet aangepast. De normering van mijn verslagen gelukkig wel, maar ook deze worden vrij streng beoordeeld, omdat dyslexie een rol zal blijven spelen in mijn toekomstig vakgebied.

Dyslexie blijft moeilijk en je zal er helaas de rest van je leven aan moeten werken, maar luister goed naar je docent hier op de OBD, maak al je huiswerkopdrachten en probeer zo veel mogelijk plezier in lezen te hebben. Op deze manier blijf je leren en jezelf ontwikkelen, zodat je in de toekomst minder moeite zal hebben met lezen en spelling.

Groetjes,
Jessey

Het verhaal van de zussen Kick & Frenky

Dyslexiebehandelaar: Charlotte Breed

Of Kick en Frenky een recente foto hebben die we bij de blog mogen delen?

Met screen shot 36 gaan ze akkoord ;)

Een paar jaar geleden hebben jullie dyslexiebehandelingen bij OBD Noordwest gevolgd. Wat kunnen jullie je nog herinneren van de lessen?

Kick & Frenky hebben het dyslexietraject ongeveer anderhalf jaar geleden afgerond. Die periode zaten zij in groep 7 (en begin groep 8). Zij kwamen wekelijks zelf op de fiets vanuit hun eigen school naar de school waar de dyslexiebehandelaar zat. Eén van de ouders kwam na afloop voor de overdracht. Tijdens het dyslexietraject hebben zij ook geoefend met het werken met Kurzweil.

Kick: "Heel leerzaam en leuk. Niet altijd hetzelfde, we deden ook leuke spelletjes. Teksten lezen vond ik het minst leuk, galgje het leukst."

Frenky: "Je kreeg in het begin een grote map en aan het eind van het traject was die helemaal gevuld. Ik vond het altijd wel heel gezellig." Frenky vond spelletjes op het bord het leukst, dictee het minst. De sleutelhanger van Pelle hangt nog aan haar fietssleutel!

Kunnen jullie je nog herinneren hoe het op school ging vóór de dyslexielessen en daarna? Merkte je verschil?

Frenky: "Ik merkte zeker verschil: ik ging van eind groep 3 niveau naar eind groep 6 niveau op spelling. Het ging veel beter in de klas."

Kick: "Ik merkte ook duidelijk verschil. Ik had een groot verschil qua niveau op spelling vooral. Bij het lezen van een boek moest ik eerst soms wel 3x een bladzijde opnieuw lezen. Ik las langzaam en had dan moeite om te onthouden wat ik gelezen had."

Hoe gaat het nu met jullie? Wat doen jullie nu voor opleiding/werk? Hebben jullie het idee dat de dyslexielessen jullie geholpen hebben?

Kick: "Het gaat goed. Ik doe nu een VMBO-Kader opleiding. Ik heb het idee dat de dyslexielessen mij erg hebben geholpen. Ik vind lezen nog steeds niet heel leuk, maar het gaat wel veel beter. Toetsen op school maken we nu online, in de les werken we meestal in ons boek. Op school konden we kiezen voor het programma Kurzweil of IntoWords. Wij hebben gekozen voor IntoWords. Deze keuze had vooral te maken met de kosten voor Kurzweil." Kick heeft wel het idee dat ze beter begrijpt hoe het werkte in IntoWords door de Kurzweil lessen. Zij vindt Engelse grammatica vooral nog lastig.

Frenky: "Wij hebben samen met mama een eigen laptop gekocht. Toetsen op school mogen online, maar dan moet je een eigen laptop meenemen." Engels vindt zij nog wel lastig, vooral begrijpend lezen teksten.

Wat vinden jullie nu van lezen?

Kick: "Ik houd nog steeds niet van lezen." Ze merkt dat het beter gaat, doordat ze nu sneller leest. Als ze zelf iets leest, leest zij het liefst een Donald Duck. Verder alleen voor schoolwerk. IntoWords gebruiken ze om toetsen te leren en toetsen te maken. Woordjes leren doen ze uit een boek.

Frenky: "Ik vind lezen best wel leuk. Romantische boeken vooral, boeken voor school vind ik niet zo leuk, zoals de boeken die we voor Nederlands moeten lezen."

Wat willen jullie later worden en op welke manier speelt dyslexie daarbij een rol?

Frenky: "Ik weet het nog niet, in ieder geval iets met mijn handen. Dat lijkt mij leuker dan een kantoorbaan." Dyslexie speelt hierin voor haar gevoel geen rol.

Kick: "Ik weet het ook nog niet. Geen kantoorbaan in ieder geval. Sport of iets van in de bouw past bij mij." Zij heeft niet de indruk dat dit met haar dyslexie te maken heeft.

Hoe wordt er op het de middelbare school rekening gehouden met het feit dat jullie dyslexie hebben?

"Toetsen mag je op de computer maken als je dyslexie hebt. Teksten kunnen worden uitvergroet en je krijgt meer tijd voor je toetsen," zegt Frenky. Citotoetsen worden door leerlingen met dyslexie sowieso op de laptop gemaakt. School regelt dan laptops. Frenky is tevreden. Zij zegt dat ze alles online zouden mogen doen, maar dat zijzelf liever blijft oefenen met schrijven.

Kick: "School zegt dat ze veel doen, dat ze veel tijd voor leerlingen met dyslexie vrijmaken." Naar haar idee kost het soms wel veel tijd. Het zou handig zijn als ze het sneller regelen op school. Als voorbeeld noemt ze dat ze een keer twee weken moest wachten totdat ze een toets kon maken.

Welke tip willen jullie meegeven aan de kinderen die nu dyslexielessen volgen?

Tips van beiden: goed meedoen, huiswerk maken en veel lezen. "Daardoor zijn wij zo goed vooruitgegaan."

Fijn om te horen dat het zo goed met jullie gaat jongens en meiden! Dank jullie wel voor de leuke interviews en heel veel succes in de toekomst!

Meer informatie?

Wil je meer informatie over onze dyslexiezorg? Kijk verder op onze website:

- [Kijk hier voor de informatie voor ouders/verzorgers](#)
- [Hier voor de informatie voor kinderen](#)
- [Hier voor de informatie voor scholen](#)

Of neem contact met ons op via 0229 25 93 83 of onldyslexie@obdnoordwest.nl.